

Sessizlik

– Can İyisever · 26 Mayıs 2015

Sessizliğine çağrılan uğrak limanına,
Cevapsız kelimeler ekler ardı ardına,
İsimsiz hüzünlerin toplanan dergahına,
Bir an uğradım sessizlik diyarına..

Yazılacak dizeler dolanıyor düşünce de,
Meram anlatılacak belki birkaç kelimedede,
Kırık yüreklerin görülmeyen penceresinde,
Ayağa kalkmak için bir mecal beklemek de..

Yürüyüşlerde serleşiyor adımlar,
Sessizlik limanına vuruyor dalgalar,
Düşüce ile gözler ufuklara bakıp dalar,
Söylenmeyince hüzünle yürek dağlar...

Uzanan umutlar, sevgi besleyen eller,
Yorgun aciz kalmış bitkin bedenler,
Suyu bulamayınca kurak beden neyler,
Sadece kendince yürek acısıyla inler..

Bir an olsun sakladı attı kenara,
Diller sustu meramlar gitti firara,
Zamanı yitirmiş, varılmıyor kenara,
Dil söylemeyince sine uğruyor zarara..

Haykirasın gelir ama haykırılmaz,
Derlerin için hiç kimseye aktarılmaz,
Merhemler yetersiz deva bulunmaz,
Söylenmeyince de hiçbir şey anlatılmaz..

Sevginin sarmal dolambaçlı yolunda,
Umudun varsa onu saklarsın koynunda,
Doğanın güzel olan anlatılan manada,
Söylenen anlaşılmazsa susmak kalıyor orada..

Sessiz sedasız gidilen sevdanın limanında,
Karanlığa koşan günün hazin akşamında,
Hedef bu sessizlik kurtuluř sonunda,
Glmsemeler eksik olmasın tüm yařamda...